

Fundamentalisme

"U bent zeker een fundamentalist?!", sprak iemand onlangs. In die opmerking klonk iets verwijtends door. Het vasthouden aan Bijbelse waarheden wordt kennelijk als fundamentalistisch gezien, stelde ik toen vast. Het wordt door sommigen als negatief en ouderwets beschouwd. Is dat ook zo?

Onlangs vermeldde broeder Jenö Sebök van Open Doors de vijf fundamenteën van de Islam, waaraan de Mohammedanen vasthouden. Hij wees erop, dat bij de Moslims fundamentalisme kan leiden tot extremistische opvattingen en gewelddadige praktijken (Bin Laden: Twin towers, terreurdaden, zelfmoordaanslagen enz.); alles in de naam van Allah. De geschiedenis leert ons, dat het christendom er ook niet vrij van is geweest (kruistochten, inquisitie); alles in de naam van God. Zo kreeg het begrip door de tijd heen geen positieve klank. Ook vandaag wordt het gebruikt in godsdienstige en politieke stromingen.

Op die wijze wens ik geen fundamentalist te zijn. Het gebruik van geweld wordt ons als gelovigen in de Schrift immers afgeraden. Soms word je als "fanatiekeling" beschouwd wanneer je aan je liefde voor de Heer en Zijn Woord uiting geeft. Volle overgave aan de Heer zal ons evenwel aansporen om actief betrokken te zijn in het werk des Heren. Vele (naam)christenen zijn echter lauw. We worden geacht tolerant, verdraagzaam te zijn (van origine waren dit christelijke deugden), maar nooit ten koste van de waarheid van Gods Woord.

"Fundamenteel" is volgens het woordenboek: "op de grondslag gebaseerd". In de goede zin van het woord is het geen schande om een fundamentalist te zijn. De Bijbel leert ons immers, dat er slechts één Fundament is: Jezus Christus (1 Kor. 3:11). Over Hem lezen we alléén in de Bijbel. De apostelen en profeten in de tijd van Handelingen hebben dat Fundament gelegd, door over de levende Christus te prediken (Ef. 2:20). Wij worden zelfs opgeroepen om op dat Fundament te bouwen; bij voorkeur met goud, zilver en kostelijk gesteente. Dan zullen de werken des geloofs ons bij de rechterstoel van Christus loon geven (1 Kor. 3:10-15).

Onze Heiland vergelijkt de mens, die Zijn woorden hóórt én ze doét, met een wijs man, die zijn huis op de steenrots bouwt. Als de slagregen, de waterstromen (verdrukking, tegenspreken, tegenstand) en de winden (valse leer) komen, is het huis daar tegen bestand, omdat het op de steenrots is gegrond (Matth. 7:24,25; Luk. 7:48). Het huis had een stevig fundament. De Steenrots (Grieks.: *petra*) is Christus Zelf (1 Kor. 10:4), zoals het kinderliedje al zegt: "Bouw je levenshuis op Christus de Rots ... en Gods zegen daalt dan neer". Alleen Hij is de Vaste Rots van ons behoud. Zo'n Fundament hebben wij als gelovigen zeker nodig. Hoe anders verliep het immers met het huis van de dwaze man.

Enkele fundamenteën van ons geloof in de Bijbel zijn:

- God als de Schepper van hemel en aarde,
- de Goddelijke inspiratie van de Schrift,
- de onfeilbaarheid van Bijbel,
- de maagdelijke geboorte van de Here Jezus,
- Zijn plaatsvervangend lijden en sterven,
- Zijn lichamelijke opstanding,
- de Gemeente als het lichaam van Christus,
- de wederkomst van Christus.

Deze fundamenteën worden ook vandaag door theologen op losse schroeven gezet. De apostel Paulus waarschuwde er eeuwen geleden al voor (o.a. in Kol. 2:8).

Voor mij staan bovenvermelde waarheden vast, omdat Gods Woord de absolute Waarheid is. Als men iemand, die vasthoudt aan de volkomen betrouwbaarheid van de Bijbel, een fundamentalist noemt, dan ben ik dat inderdaad. Daar schaam ik mij niet voor; ook al zal het vasthouden aan

Gods Woord en Zijn beloften altijd vijandschap oproepen bij tegenstanders. Wij weten desondanks: "In Christus zijn wij méér dan overwinnaars".

Kol. 1:23 zegt: "Indien gij maar blijft in het geloof, **gefundeerd en vast**, en niet bewogen wordt van de hope des Evangelies, dat gij gehoord hebt, ...". Hier wordt het bedoeld m.b.t. de wandel van de gelovige. We zouden in de liefde geworteld en **gegrond** zijn (Ef. 3:17). We worden opgeroepen om **standvastig** en onbeweeglijk te zijn (1 Kor. 15:58). Kortom: Getrouw zijn (zelfs tot de dood: Openb. 2:10) aan Hem, Die ons op Zijn eeuwig Fundament geplaatst heeft, namelijk op Christus Jezus. Laten we getrouw zijn in het minste (Luk. 19:17), vasthoudend aan het getrouwe Woord: de gezonde leer (Tit. 1:9). In die zin zijn wij fundamentalisten: volgelingen van Christus, Die ons Fundament is; zoals oprechte christenen navolgers van Christus zijn.

Aangezien wij zelf maar zwak zijn, bevelen wij ons in nederigheid aan bij Hem, Die ons Fundament en Hoofd is, zodat Hij Zijn werk in ons kan doen naar Zijn welbehagen. We sluiten ons aan bij de wens van de apostel Petrus (in 1 Petr. 5:10,11):

"De God nu aller genade, Die ons geroepen heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus, nadat wij een weinig *tijds* zullen geleden hebben, Dezelve volmake, bevestige, versterke, *en fonder*e ulieden. Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen".

Br. Hilbrand Henstra